

AVIZ

referitor la proiectul de Ordonanță de urgență privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și administrarea Societății Române de Televiziune în domeniul public al Municipiului București

Analizând proiectul de Ordonanță de urgență privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și administrarea Societății Române de Televiziune în domeniul public al Municipiului București, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.71 din 21.03.2018 și înregistrat la Consiliul Legislativ cu nr.D262 din 22.03.2018,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și al art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de ordonanță de urgență are ca obiect transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și administrarea Societății Române de Televiziune în domeniul public al Municipiului București.

Astfel cum rezultă din Nota de fundamentare și preambul, adoptarea prezentului proiect este motivată de necesitatea construcției unui spital metropolitan nou în municipiul București.

Menționăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

2. Având în vedere dispozițiile **art.115 alin.(4) din Constituție** și deciziile Curții Constituționale în materie, este recomandată completarea **Notei de fundamentare** și **a preambulului**, în sensul argumentării și dezvoltării elementelor de fapt și de drept ale situației **extraordinare** ce reclamă promovarea prezentului proiect ca

ordonanță de urgență, precum și dezvoltarea eventualelor efecte negative ce se pot ivi în cazul neadoptării acestuia.

Totodată, precizăm că interesul autorităților administrației publice locale de construire a unui spital metropolitan nu constituie un temei suficient pentru transferul interdomenial al bunului, fiind necesar a se arăta și motivele încetării uzului sau interesului public național căruia i-a fost afectat bunul respectiv.

3. Referitor la textul propus pentru **art.1**, sugerăm să se analizeze dacă norma nu excedează domeniului de reglementare al legii. Avem în vedere faptul că, până în prezent, modificarea valorii de inventar a bunurilor din domeniul public al statului s-a realizat prin **hotărâre a Guvernului**, având ca temei legal prevederile **art.20 din Legea nr.213/1998** privind bunurile proprietate publică.

Menționăm că norma propusă echivalează cu modificarea printr-un act normativ cu forța juridică a legii a Hotărârii Guvernului nr.1705/2016.

4. La **art.2**, menționăm că **Legea nr.41/1994**, privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, **nu reglementează dreptul de proprietate** al statului asupra terenului care se dorește a fi transferat, ci trecerea „în folosință și în administrarea Societății Române de Radiodifuziune sau, după, caz, ale Societății Române de Televiziune”. Precizăm că modalitatea prin care bunul a intrat în domeniul public al statului prezintă importanță pentru stabilirea nivelului actului prin care se realizează transferul.

În acest sens, Curtea Constituțională a reținut prin **Decizia nr.1/2014** că, *„În ceea ce privește condițiile în care se poate realiza transferul bunurilor din domeniul public al statului în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale, Curtea reține incidența dispozițiilor art.860 alin.(3) din Codul civil și art.9 alin. (1) din Legea nr.213/1998, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora, dacă astfel de bunuri formează obiectul exclusiv al proprietății publice, a statului sau unităților administrativ-teritoriale, în temeiul unei legi organice, trecerea din domeniul public al statului în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale sau invers operează **numai printr-o modificare a legii organice** [art.860 alin.(3) teza întâi din Codul civil].*

*În celelalte cazuri, și anume când bunurile pot aparține, potrivit destinației lor (în temeiul criteriului uzului sau interesului public național, județean sau local), iar nu printr-o declarație expresă a legii, fie domeniului public al statului, fie domeniului public al unităților administrativ-teritoriale, trecerea din domeniul public al statului în cel al unităților administrativ-teritoriale sau invers se face în condițiile legii, respectiv **art.9 din Legea nr. 213/1998**, cu modificările și completările ulterioare, și anume la cererea consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local, după caz, **prin hotărâre a Guvernului**, sau, simetric, la cererea Guvernului, prin hotărâre a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local [art.860 alin.(3) teza a doua din Codul civil].”*

5. Referitor la soluțiile propuse la **art.3** și **4**, este de analizat dacă, în fapt, prin acestea, nu se realizează un **contract cu titlu oneros**, a cărui încheiere ține de competența originară a Guvernului de a administra proprietatea publică/privată a statului, potrivit art.11 lit.m) din Legea nr.90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, fiind vorba de un **act de gestiune**.

În această situație ar putea fi aplicabile *mutatis mutandis* cele reținute de Curtea Constituțională prin **Decizia nr.777/2017** și anume:

„dacă statul dorește cumpărarea unui bun imobil, aceasta trebuie realizată printr-un act administrativ individual de gestiune, fiind evident că prin lege nu se pot cumpăra bunuri individuale și nu se pot reglementa obligații de cumpărare a unui/unor bunuri imobile”.

Așadar, **patrimoniul public nu poate fi gerat print-un act cu forță juridică a legii, ci prin act administrativ de gestiune.**

În plus, este de analizat dacă respectivul „obiectiv de investiții” se află în proprietatea statului **în temeiul legii**, cele reținute de Curtea Constituțională prin **Decizia nr.1/2014**, menționate la punctul anterior fiind valabile și în această situație.

Pe de altă parte, în măsura în care construcțiile ar aparține Societății Române de Televiziune, care, de altfel, încasează și contravaloarea investițiilor, transferul de proprietate ar trebui realizat prin contract încheiat între părțile interesate.

6. Sub rezerva celor de mai sus, la actuala formă a proiectului, din punct de vedere al redactării și al normelor de tehnică legislativă, se rețin următoarele:

a) La **art.4**, expresia „în termen de maxim 30 de zile” trebuie redată sub forma „în termen de maximum 30 de zile”. Observație valabilă și pentru **art.5**.

b) La **art.6**, pentru unitate terminologică, textul trebuie să se refere la predarea-**preluarea** imobilului.

c) La **art.7**, sintagma „Anexele nr.1 și nr.2..” se va reda sub forma „Anexele nr.1 și 2...”.

d) În privința **anexelor**, acestea se vor marca sub forma „Anexa **nr.1**”, respectiv „Anexa **nr.2**”.

PRESEDINTE
dr. Dragoș ILIESCU

București
Nr.239/23.03.2018